

[Inger Stilling Pedersen]

Dengang var vi alle sammen enige om, at noget sådant ikke måtte kunne ske, og at vi måtte have skærpet tilsyn o.lign.

Så står vi over for et forslag i dag, som jeg egentlig godt forstår intentionerne i, som jeg også opfatter positivt, men jeg kan ikke se, hvordan vi under et almindeligt udvalgsarbejde skulle kunne nå at få stillet alle nødvendige spørgsmål og få forslaget gennemdrøftet. Derfor synes jeg, det er en vældig god idé, at ministeren selv sætter et udredningsarbejde i gang, sådan at vi kan få forelagt så meget relevant materiale som overhovedet muligt. Det kan så give sig udslag i en drøftelse i folketinget, som så måske igen kan resultere i et eller andet. Derfor er vi meget positive over for denne idé og håber så, at vi kan få et arbejde, der virkelig betyder noget og er til gavn for den tillid, som vi gerne skulle have til vores pengeinstitutioner.

Tove Lindbo Larsen (S):

Jeg vil gerne begynde med at takke de partier, der har givet udtryk for positivitet over for det beslutningsforslag, vi har fremsat. Jeg vil også gerne takke de partier, der har været positive over for intentionerne med at se på dette område, uden at de dermed har sagt klart ja til dette forslag til folketingsbeslutning.

Også tak til ministeren for de positive bemærkninger, der fremkom i forbindelse med kommentarerne til vores forslag.

Når jeg vurderer, hvad der er sagt om forslaget her, fornermer jeg, at der er en interesse for at få, man kan vist bruge ordet »kulegravet« område, og det fornermer jeg også at der er interesse for uden for folketinget, for i den offentlige debat, der har været om sagen, har det jo været tilkendegivet fra folk fra pengeinstitutionerne, der sidder med det store ansvar, at de faktisk også er interesseret i, at man får set nøjere på dette område.

Der er flere, der har sagt, at det er et vidtgående, et stort arbejde, og præcis derfor er det også et beslutningsforslag, for vi har da ikke haft den intention at lave et lovforslag på dette meget store område. Men vi har følt, at det har været nødvendigt at præcisere nogle punkter, som det vil være vigtigt at man tager med, når der kommer en ændret lovgivning på området.

Her vil jeg da gerne pege på, at Danmark jo ikke er et enestående tilfælde, hvad angår en opdeling af lovene, sådan som vi her har foreslået. Der findes andre lande, som har fælleslovgivning og speciallove. Der findes også lande, som har det hele i én stor lov, som det var vores oprindelige tanke, første gang vi fremsatte forslaget, men det var der jo ikke interesse for, og hvis man vil have nogle af sine synspunkter igennem, må man prøve at følge de signaler, der gives ved førstebehandlingen af forslagene. Derfor har vi skilt det ad og sagt: ja men lad os så lave en fælles lov, hvor vi har de fælles regler, og lad os lade være med at skele til, om pengeinstitutioner er en bank, en sparekasse eller andre kapitalformidlende institutioner, men lad os se nærmere på, hvad det er, disse pengeinstitutioner beskæftiger sig med, og lad det være temmet for hele lovgivningsområdet.

Jeg forstod på ministeren, at han på den ene side sagde: det er rigtigt at kigge nærmere på dette, og det kan måske være meget praktisk med en fælleslov og en speciallov, men alligevel, ved en nøjere gennemgang er der vist ingen større gevinst ved det. Og dette »på den ene side, på den anden side« fortæller mig, at det er rigtigt, at vi får kigget på dette område. Jeg skal senere komme tilbage til ministerens konklusion vedrørende hele beslutningsforslaget.

Men jeg vil godt pege på, at når vi har ment, det var rigtigt at lave en opdeling, som tilfældet er her, er det, fordi vi har oplevet – og det har andre selvfølgelig også gjort – at man har brugt meget tid og mange kræfter på at finde ud af, om man nu kunne tilpasse sig det ene eller det andet tilsyn, og derfor mente vi, at ud over dette med at lave de to forskellige lovtyper ville det være vigtigt at præcisere, at vi havde tilsynsmyndigheden samme sted. Nu ved jeg godt, at man selvfølgelig samarbejder og taler sammen, som ministeren også gav udtryk for det, men det er et bedre og et mere effektivt samarbejde, der kan foregå, hvis det er et samlet tilsyn, også selv om det er opdelt i forskellige afdelinger, som ministeren gav udtryk for at det måtte være.

Min konklusion vedrørende hele spørgsmålet om de tilkendegivelser, der er kommet om tilsynet, er derfor helt klart, at vi stadig har den opfattelse, som jeg også synes at kunne fornemme at mange andre har, at til-